

עפ"א (חיפה) 29862-09-22 - מגידו שירותי שמירה בע"מ נ' מדינת ישראל

עפ"א (חיפה) 29862-09-22 - מגידו שירותי שמירה בע"מ נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה
עפ"א (חיפה) 29862-09-22
מגידו שירותי שמירה בע"מ

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[10.11.2024]

כבוד השופטת ישראלה קרא-גירון

החלטה

מבוא

1. ביום 13.7.2022 נתן כב' השופט ש' בנג'ו החלטה בב"נ 51573-03-22 (להלן: "ההחלטה"). בהחלטה התקבלה בקשה למתן צו הפסקה שיפוטי של שימוש מסחרי אסור (להלן: "צו ההפסקה"). בצו ההפסקה נאסר המשך שימוש מסחרי שנעשה במבנים המצויים על מקרקעין בגוש 20397 חלקה 18 ביישוב זלפה (להלן: "המקרקעין").
 2. הבקשה הוגשה בהתאם להוראות סעיף 236 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"). מדובר בשימוש מסחרי שעושה המבקשת כאן (להלן: "מגידו") במקרקעין, משום שהיא מנהלת במקרקעין עסק מסחרי של מוסך ומגרש רכבים (להלן: "מוסך זלפה").
 3. הצו ניתן בהחלטה מפורטת, ובהתאמה נאסר על מגידו לנהל במקרקעין פעילות הנוגדת את ייעודו המקורי של המקרקעין שהוא חקלאות, או לנהל פעילות שאין לה היתר לנהל כחוק. בהתאם להחלטה הצו האמור ייכנס לתוקפו 30 יום לאחר מועד ההחלטה. זאת כדי לאפשר למגידו לכלכל צעדיה.
 4. ביום 11.8.2022 הוגשה ע"י ב"כ מגידו בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה והצו. הבקשה הוגשה לבית המשפט המחוזי בחיפה בתיק 25853-08-22, עוד בטרם הוגשה השגה על ההחלטה. הבקשה נדחתה בהחלטת השופטת ר' בש מיום 11.8.2022.
 5. בנוסף הגישה מגידו בקשה נוספת ביום 4.9.2022 לדחיית מועד כניסת צו ההפסקה לתוקף, בתיק בית משפט קמא 51573-03-22, במסגרתו ניתנה ההחלטה. הבקשה נדחתה בהחלטה מיום 4.9.2022 על ידי כב' השופט אחסן כנאען.
 6. על ההחלטה מיום 4.9.2022 הוגשה השגה במסגרת עפ"א 29862-09-22 וזאת ביום 13.9.2022 (להלן: "ההשגה"). בד בבד הוגשה שוב בקשה לעיכוב ביצוע דוגמת זו שהוגשה כמתואר בסעיף 4 לעיל. הבקשה הוגשה לתיק 29862-09-22. בקשת עיכוב הביצוע נדחתה על ידי בהחלטה מיום 6.10.2022.
 7. ביום 2.1.2023 ניתנה על ידי הכרעה מפורטת בהשגה, לפיה נדחתה ההשגה וצו ההפסקה נותר על כנו (להלן: "החלטת הדחייה").
- נסיבות העניין הרלוונטיות גם להכרעה כאן נדונו במפורט בהחלטת הדחייה, ואין מקום כי אחזור עליהן בהליך זה.

8. ביום 16.7.2024 הגישה מגידו לבית המשפט קמא, בהליך בו ניתנה ההחלטה, בקשה דחופה ובהולה לביטול ההחלטה אשר ניתנה כאמור ביום 13.7.2022 (להלן: "הבקשה הנוספת"). בבקשה הנוספת נטען כי לאחר קבלת ההחלטה מגידו הפסיקה השימוש שנעשה במקרקעין, ואולם עתה, לאור שינוי נסיבות, יש מקום לבטל ההחלטה. זאת משום:

א. אושרה תכנית חדשה באזור לשינוי ייעוד המקרקעין מחקלאות לתעסוקה, מסחר ומשרדים, ומשכך ניתן יהיה בימים הקרובים לקבל היתר בנייה עבור המבנה במקרקעין, כעולה ממכתב אדריכל מיום 12.3.2024. יצוין כי בבקשה זו הודה ב"כ מגידו כי הוגשו 4 התנגדויות לבקשה למתן היתר בנייה, שנדונו ביום 8.7.2024. עיון בהחלטות לגבי התנגדויות אלו מלמד כי לא כל ההתנגדויות נדחו, ולא ברור מנין הקביעה של ב"כ מגידו כי ניתן לקבל היתר בנייה בנוגע למבנים הבנויים במקרקעין בתוך ימים.

ב. ההחלטה סותרת את המצב הקיים בו כן נעשים שימושים מסחריים בקרבת מקום למוסך זלפה, לרבות לצורכי עסק בשם חברת קרמיקה אבי שתיר בע"מ (להלן: "חברת הקרמיקה") והותרת ההחלטה על כנה יוצרת אכיפה בררנית. זאת משום שכב' השופט קאופמן בהחלטה מיום 18.3.2023 בתיק בב' 41542-01-23 בבית משפט השלום בחיפה (להלן: "ההליך בפני כב' השופט קאופמן") נתן החלטה אשר כן מקבלת בקשה דומה לזו שנדונה בהחלטה (להלן: "החלטת כב' השופט קאופמן"). בהתאמה עוכבה כניסתו לתוקף של צו הפסקה שיפוטי לשנה, עד יום 17.1.2024. נטען כי בקשה נוספת בעניין התקבלה, וכב' השופט קאופמן שב ועיכב כניסה לתוקף של צו הפסקה שיפוטי עד יום 30.7.2024.

9. יובהר כבר עתה כי בבקשה מיום 16.7.2024 לא אוזכר כי כנגד מגידו מתנהל הליך פלילי במסגרת תפ"ב 11255-08-21 בבית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת טל תדמור זמיר), וזאת לאחר שמגידו הגישה בקשה להישפט, בעקבות קבלת הודעה על הטלת קנס מנהלי קצוב (להלן: "ההליך הפלילי"). כתב האישום הוגש בגין שימוש אסור במקרקעין לצרכים מסחריים. מדובר באותו שימוש שבבקשה מושא ההחלטה כאן מבוקש להמשיך ולאפשר, למרות קיומו של צו הפסקה שיפוטי שאושר בהחלטת הדחייה והוא כעת חלוט.

גם לא אוזכר שההכרעה בהליך הפלילי הייתה אמורה להינתן ביום 29.9.2024 ונדחתה בשל המצב ליום 30.10.2024. הכרעה זו ניתנה בסופו של יום ביום 4.11.2024, במסגרתה הורשעה מגידו בעבירה של שימוש אסור במקרקעין לפי סעיף 243(ד) לחוק. טיעונים לעונש יישמעו ביום 10.2.2025. 10. במענה לבקשה טענה מדינת ישראל כי דין הבקשה להידחות, משום:

א. מדובר בהחלטה שהיא החלטה חלוטה שאושרה על ידי ערכאת הערעור כבר בהחלטת הדחייה, וכמו כן בקשות לעכב ביצועה נדחו הן ע"י בית משפט השלום והן בבית המשפט המחוזי בהחלטת כב' השופטת בש מיום 11.8.2022 ובהחלטה מותב זה ביום 2.1.2023.

נטען עוד כי ב"כ מגידו בבקשתו הסתיר מבית המשפט שורת הליכים שמנוהלים בעניין המקרקעין, ובכך עשה שימוש שלא בתום לב ומטעה את בית המשפט שהתבקש לדון בבקשתו. ניתן להבין מטיעון זה כי לאור ההרשעה בתפ"ב 11255-08-21 שתוארה לעיל הפך הדיון בהליך זה לתיאורטי.

ב. הטענה כי תכנית חדשה ביחס למקרקעין אושרה היא טענה מטעה, ובעקבות התנגדויות שהוגשו הוספו תנאים מהותיים הכרחיים שטרם הוכנסו לתכנית החדשה, ויש עוד דרך ארוכה עד לאישורה. מה גם שהטענה כי אישורה של תכנית חדשה מכוחה ניתן להוציא היתר בנייה בתוך ימים לא נתמכה בחוות דעת כנדרש.

ג. אין בהחלטת כב' השופט קאופמן לסייע למגידו בטיעוניה, משום שגם בעניינה של חברת הקרמיקה טרם ניתן היתר בנייה, למרות שהמועד הנדחה בהחלטת כב' השופט קאופמן כבר עבר, ולפיכך הטיעון כי קבלת היתר בנייה תתרחש במועד קרוב, נשללה. יצוין כי כב' השופט קאופמן נתן החלטה נוספת ביום 21.8.2024, ואולם זו לא הוצגה לי. תוכנה נטען בהודעת ב"כ מגידו מיום 26.9.2024.

ד. במקרה דנן עסקינן בהחלטה בה ניתן צו הפסקה שיפוטי, כאשר השאלה האם ניתן לעכבו נדונה בסעיף 254ט לחוק, ולא ניתן על פי האמור באותו סעיף לתת עיכוב ביצוע צו הפסקה, אם השימוש שנעשה במקרקעין איננו תואם לייעוד המקרקעין. במקרה דנן ייעוד המקרקעין הנוכחי הוא חקלאי, והשימוש שנעשה בהם על ידי מגידו הוא מסחרי, ולכן לא ניתן על פי הוראות החוק לעכב צו הפסקה. בנוסף, מתן עיכוב ביצוע צו הפסקה שיפוטי אפשרי רק כאשר השימוש האסור איננו מסכן את שלום הציבור ובטיחותו. במקרה דנן מדובר במבנה שהוקם ללא היתר, לא עבר הליכי פיקוח ובקרה ומהווה סכנה לציבור. נטען כי בוודאי נכון הדבר משלא הוצגה חוות דעת הקובעת העדר מסוכנות לגבי המבנים במקרקעין.

11. במענה לתגובה הוגשה ביום 24.7.2024 תשובה מטעם ב"כ מגידו, בה נטען כי:
א. בתגובת המשיבה אין התייחסות עניינית לטענת האפליה והאכיפה הבררנית של מגידו בעניין הפער בין התייחסות מדינת ישראל כלפי מגידו ומנגד ההתייחסות הסלחנית לניהול העסק המסחרי במקרקעין סמוך של חברת הקרמיקה. עניין זה נלמד מן העובדה כי לא הוגשה כל השגה מטעם מדינת ישראל על החלטות להאריך עיכוב ביצוע צו ההפסקה שניתנו ע"י כב' השופט קאופמן.

ב. בעניינה של חברת הקרמיקה מדינת ישראל לא העלתה כל טענה לעניין העדר רישוי וסכנה בטיחותית בהמשך ניהול העסק המסחרי במקרקעין, כפי שהועלתה במסגרת ההליך כאן כמתואר בסעיף 10 לעיל.
ג. התנהלות מדינת ישראל בעניינה של מגידו מתעלמת מן העובדה שמדובר בעסק שמתנהל שני עשורים ללא כל הפרה או אירוע בטיחותי, ולעסק יש רישיון עסק ואישור בטיחות.

12. ביום 2.9.2024 הוגשה הודעה מטעם ב"כ מגידו לפיה בין הצדדים נוהל מו"מ לאחר ולאור החלטת כב' השופט קאופמן בעניינה של חברת הקרמיקה, ואולם לאחרונה מדינת ישראל חזרה בה מנכונותה לעכב ביצוע צו ההפסקה, כפי שנעשה בעניינה של חברת הקרמיקה, ולפיכך נוצר צורך לדון בבקשה.

בהתאמה נקבע מועד לדיון במעמד הצדדים, שנערך לאחר מספר דחיות ביום 24.9.2024.
13. ביום 24.9.2024 התקיים דיון במעמד הצדדים במסגרתו נטען לראשונה ע"י ב"כ מדינת ישראל כי הסמכות לדון בבקשת ב"כ מגידו נתונה למותב כאן, בהיותו המותב האחרון שדן בעניין במסגרת ההשגה האמורה לעיל (בסעיף 6) ולאור העובדה שבית משפט זה הוא שנתן את ההחלטה האחרונה בהליך. הטענה נסמכה על החלטת כב' השופט כבוב ברע"פ 4959/23 טעאן ג'ומעה נ' היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון ובניה (26.7.2023) (להלן: "החלטת כב' השופט כבוב").

14. בהתאמה ניתנה החלטת כב' השופט שרמן, המורה על העברת הדיון למותב זה במסגרת עפ"א 29862-09-22. עם קבלת ההחלטה נקבע דיון במעמד הצדדים, וזה נערך ביום 24.9.2024. במסגרת הדיון הבהיר ב"כ מדינת ישראל כי בנוסף לשאר טיעוניה יש לשים לב שקיימת התדיינות פלילית נוספת בעניין חברת מגידו בתפ"ב 11255-08-23, שעתידיה להינתן בה הכרעה בקרוב, לאחר שהוגשו סיכומים, ומטרת ההליך כאן לעקוף תוצאה מרשיעה אפשרית שתינתן בעניין חברת מגידו.

כאמור, בינתיים כבר ניתנה הכרעה באותו הליך כמתואר בסעיף 9 לעיל, וחברת מגידו הורשעה בדין. עוד נטען ע"י ב"כ המשיבה כי מבוקש לדון בבקשה כאן בעניין שניתנה בו הכרעה חלוטה ושאלן בנמצא תכנית חדשה מכוחה ניתן להוציא היתר בנייה למבנה שבמקרקעין.

עוד נטען ע"י ב"כ המשיבה שהעניין כאן, שראוי שיהיה נדון לפי סעיף 254 לחוק, שונה מהעניין שנדון בפני כב' השופט קאופמן בעניינה של חברת הקרמיקה, אשר נדון לפי הוראות סעיף 254 ח, שם אין עוד החלטה חלוטה ומשכך השימוש האסור מושא ההליך טרם הופסק, בשונה מהמקרה כאן, בו קיימת החלטה חלוטה, והשימוש האסור לפי הודאת ב"כ מגידו הופסק לפני שנה.

עוד נטען שסעיף 254 ט לחוק איננו רלוונטי למקרה, כמו המקרה דנן, בו הוצא צו הפסקה שיפוטי מכוח סעיף 236 לחוק.

במענה טען ב"כ מגידו בטיעונו בעל פה בפני כי כל טיעוני ב"כ המדינה בעניינה של חברת מגידו לא נטענו בעניין דומה של חברת הקרמיקה, שנדון בפני כב' השופט קאופמן, ודבר זה מעצים ומוכיח טיעוני לעניין אפליה ואכיפה בדרנית.

15. עם סיום הדיון במעמד הצדדים הוגשה השלמת טיעון ביום 24.9.2024 מטעם ב"כ מגידו, בה נטען כי כן יש זיקה בין ההליך כאן וההליך בפני כב' השופט קאופמן, וכך גם צוין ע"י ב"כ מדינת ישראל בבקשה לדחיית מועד דיון שהוגשה ביום 12.8.2024. נטען כי משכך, אבחנה בין שני המקרים שכעת עושה המשיבה היא מלאכותית.

16. ביום 26.9.2024 הוגשה תגובה נוספת מטעם ב"כ מגידו, בה נטען כי:

א. ביום 16.7.2024 אושרה סופית התכנית החדשה מכוחה כן ניתן להוציא היתר בנייה למבנים במקרקעין.

ב. כב' השופט קאופמן בתיק בעניינה של חברת הקרמיקה (41542-01-23) נתן צו המעכב ביצוע הצו הנוכחי לשנתיים, וזאת בהחלטה מיום 21.8.2024.

לתגובה לא צורפו החלטת כב' השופט קאופמן ואישור כי התכנית החדשה אושרה, כאמור גם סעיף 10 ג'. כאמור לבית משפט זה אין יכולת לעיין בהחלטה עצמה.

17. ביום 30.9.2024 הוגשה תגובה מטעם ב"כ מדינת ישראל, בה נטען:

א. יש לאבחן בין העניין הנדון בפני כב' השופט קאופמן בעניינה של חברת הקרמיקה, עליו חלות הוראות סעיף 254 ח, ובין המקרה בענייננו, בו ניתן צו חלוט ועליו חלות הוראות סעיף 254 ט.

ב. התכנית החדשה לא אושרה סופית אלא אושרה בתנאים (20 במספר), שהם תנאים מהותיים שטרם מולאו.

ג. במקרה דנן מבקשת מגידו, בניגוד למצב הרלוונטי בעניין חברת הקרמיקה, להחזיר על כנו שימוש שהופסק. במקרה של חברת הקרמיקה מעולם לא הופסק השימוש, ולכן ביתר קלות נעתר כב' השופט קאופמן לבקשה לעכב צו הפסקה.

ד. כמו כן במקרה דנן, אם אכן תאושר התכנית החדשה, ניתן יהיה לקבל מכוחה היתר המכשיר העבודות ותוכל חברת מגידו להגיש מחדש בקשה.

ה. ב"כ מגידו מבקש לקבל החלטה בהליך זה כדי להשפיע על ההליך הפלילי שצפויה בו הכרעה ביום 30.10.2024. כפי שנכתב לעיל, בין לבין ניתנה בעניין הכרעה, ומגידו הורשעה בדין. דיון והכרעה

18. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלוונטי ושמעתי טיעוני הצדדים בפניי, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, וכך אני מורה.
19. כזכור, שתיים הן טענות ב"כ מגידו בבקשה כאן:
האחת - שינוי נסיבות - אישורה של תכנית חדשה מכוחה בתוך ימים ניתן יהיה להוציא היתר ולהכשיר המבנה בו מתנהלת פעילות מסחרית אסורה.
השנייה - אפליה ואכיפה בררנית - לאור החלטות שיפוטיות שונות של כב' השופט קאופמן בעניין שימוש אסור שמבצעת במקרקעין סמוכים חברת קרמיקה.
אין ממש בטענות אלו ונטל הוכחתן המוטל על המערערת לא הורם.
20. אשר לקיומה של תכנית חדשה מאושרת, עניין זה לא הוכח והטיעון לגביו רחוק מלהיות נכון. גם אם אבחן את ההחלטה בעניין התכנית החדשה כפי שצוטטה בתגובת ב"כ המדינה מיום 30.9.2024, אין מחלוקת כי עסקינן בתכנית שאושרה בתנאים, וחבל כי עניין זה לא צוין ע"י ב"כ מגידו בבקשתו.
בדיקה לעומק מגלה כי קיימים לפחות 20 תנאים, חלקם מהותיים, המונעים כרגע אישורה של התכנית ויש צורך לבצע שינויים ותיקונים בתכנית הנוכחית ולהביא רק לאחר מכן לאישורה המחודש.
במצב עניינים זה לא הוכח כי קיים בנמצא אופק תכנוני המלמד כי הוצאת היתר בניה שיכשיר המבנה הרלוונטי לענייננו הוא בהישג יד, כנטען ע"י ב"כ מגידו.
אזכיר כי, גם אם נכתב אחרת בהחלטת כב' השופט קאופמן מיום 21.8.2024 שלא צורפה להליך זה, אין באמור בהחלטה זו כדי לשנות קביעותיי. זאת הן משום שהחלטה זו איננה מחייבת והן משום שצודק ב"כ מדינת ישראל, כי עד עתה לא אושרה תכנית חדשה מכוחה ניתן להסדיר מעמד המבנים במקרקעין והשימוש בהם. כך מאז הוצאת צו ההפסקה בענייננו או צו ההפסקה בעניין חברת הקרמיקה, ולמרות ששבות ונטענות טענות לעניין שינוי מצב תכנוני קיים, ולמרות חלוף שנים ממועד הוצאת צו ההפסקה, אין בנמצא תכנית חדשה מאושרת.
משכך, ועל פי אמות המידה שנקבעו בפסיקה, לא ניתן לומר כי הוכח בנסיבות העניין כאן שינוי נסיבות תכנוני שיאפשר הוצאת היתר בניה והכשרת השימוש שהופסק בצו שיפוטי חלוט, בתוך שישה חודשים.
די בכך כדי לדחות טיעוני ב"כ מגידו בפניי.
21. אשר לטענה לעניין אכיפה בררנית ואפליה, גם כאן לא מצאתי ממש בטיעוני ב"כ מגידו. עניינה של חברת הקרמיקה שונה מהותית מענייננו. בעניינה של חברת הקרמיקה ניתן צו הפסקה שיפוטי ביום 18.3.2023, כאשר במועד זה נדחה ביצועו למשך שנה, בכפוף להפקדת התחייבות. בהחלטה נכתב במפורש כי:
"ככל שעד סמוך למועד כניסת הצו לתוקף, תחול התקדמות משמעותית בהליכי התכנון, תהיה רשאית המשיבה להגיש בקשה לעיכוב נוסף, ובלבד שבקשה זו תוגש לפחות 30 יום לפני מועד כניסת הצו לתוקף ותצורף לבקשה עמדת המדינה, המבקשת בהליך זה".
תנאי כזה לא נכלל בצו ההפסקה השיפוטי שניתן בהחלטה מושא ההליך כאן. נהפוך הוא. בהחלטת הדחייה מיום 2.1.2023 ניתן תוקף לצו כאמור בהחלטה, ולכן צו ההפסקה השיפוטי בענייננו כן נכנס לתוקפו לאחר בחינה שיפוטית שערכו בעניין שתי ערכאות שיפוטיות, מבלי לאפשר דחייה נוספת.
יתר על כן, בעניינה של חברת הקרמיקה הוגשו בקשות נוספות שנענו, כאשר כב' השופט קאופמן קבע בהחלטותיו כי התכנית החדשה לא אושרה במלואה באופן סופי.

- כך בהחלטה מיום 31.7.2024 קבע כב' השופט קאופמן כי:
- "עיון במסמכים שהוגשו מגלה כי ביום 8.7.24 אכן אישרה הוועדה המחוזית את שינוי התכנית לאחר שמיעת התנגדויות אך קבעה לא מעט תנאים לפני אישור סופי. המדובר בעשרות סעיפים, אשר חלקם כולל מספר תנאים, ולא ניתן לאמר שמדובר בתנאים טכניים בלבד, והניסיון מלמד כי לא אחת לאחר קביעת התנאים מנסה יוזם התכנית לשנותה בהליכים שנמשכים חודשים ארוכים ואף שנים".
- מה גם שבעניינה של חברת הקרמיקה הוגשו מסמכים, הצהרות וחוות דעת עורך התכנית, במטרה לתמוך בטענה כי קיים אופק תכנוני, מה שלא אירע במקרה דנן.
22. אשר לטענה כי עניינה של חברת הקרמיקה שונה מעניינה של חברת מגידו משום שבקשתה לעכב ביצוע צו הפסקה שיפוטי הוא מכוח הוראות סעיף 254 לחוק, ולא כמו במקרה דנן שהבקשה מושתתת על הוראות סעיף 254 לחוק, לא מצאתי ממש בטענה זו.
- כל הבקשות שהוגשו ע"י ב"כ חברת הקרמיקה לעיכוב ביצוע צו ההפסקה הושתתו על סעיף 254 לחוק. יחד עם זאת, צודק ב"כ מדינת ישראל כי העניין כאן שונה מעניינה של חברת הקרמיקה משום שבענייננו נבדקו בקשות לביטול צו הפסקה שיפוטי או לעיכוב ביצועו ע"י מספר ערכאות, פעם אחר פעם, ובכולן נמצא שאין מקום לעכב ביצוע צו ההפסקה. העניין מוביל למסקנה שבמקרה דנן בפנינו צו הפסקה שיפוטי חלוט ומכוחו הופסקה הפעילות של חברת מגידו.
- שונים פני הדברים בעניינה של חברת הקרמיקה, שם צו ההפסקה השיפוטי מעולם לא נכנס לתוקפו, אלא ההחלטה המקורית לעכבו הוארכה מפעם לפעם, ובפועל לא הופסקה הפעילות במקרקעין. עניין זה מסביר את השוני בהחלטות השונות שניתנו לטעמו של ב"כ חברת מגידו, ושוני זה איננו נובע מאכיפה בררנית.
23. זאת ועוד, בבואי לבדוק תנאי סעיף 254ט, מכוחו מוגשת הבקשה במקרה דנן, נראה כי לא מתקיימים התנאים הנדרשים למתן הסעד המבוקש. זאת משום ש:
- א. בקשה לעיכוב ביצוע ניתן להגיש רק פעם אחת, והבקשה כאן איננה הבקשה הראשונה.
- ב. לא ניתן לעכב ביצוע צו הפסקה שיפוטי כאשר הפעילות שהצו מבקש להפסיקה נוגדת התכנית החלה על המקרקעין. זהו המקרה בענייננו.
- במועד כתיבת הכרעה זו התכנית הרלוונטית מלמדת שייעוד המקרקעין הוא חקלאי והפעילות בגינה ניתן צו היא מסחרית.
24. אציין עוד כי בנוסף לנימוקים שתוארו לעיל אין דעתי נוחה מן העובדה כי עם הגשת הבקשה לא פרש ב"כ חברת מגידו את התשתית העובדתית המלאה באשר להליכים המתנהלים בעניין חברת מגידו והשימוש שנעשה במקרקעין, ובמיוחד לא גילה את דבר קיומו של ההליך הפלילי, בו הורשעה מגידו בסופו של יום. בעניין זה מצאתי ממש בטיעוני ב"כ המדינה.
- גם בשל כך דין הבקשה להידחות.
- סיכום
25. לאור כל האמור לעיל, דין הבקשה מושא ההליך כאן להידחות, וכך אני מורה.
26. צו ההפסקה השיפוטי יוותר בעינו.
27. היה ויחול שינוי תכנוני מכוחו ניתן יהיה להכשיר המבנה או לקבל היתר בניה למבנה, שמורה לחברת מגידו הזכות לעשות כן, ולהגיש בקשה חדשה.
- ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.